

Metamorfoza dragostei

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Cununa lunii cade pe asfalt
Și liniștea e transformată-n cioburi,
Pe colțul nopții dure, de bazalt,
Se-aprind a timp târziu câteva globuri,

Din simfonia liniștii respir
Parfumul tău cu note de luceafăr
Și parcă-mi curge-aroma de ghimbir
Prin venele zvâcnind... Și-mi spun: "sunt teafăr!"

Dar până când? Mă-ntreb privind în gol,
Că-mi rătăcești prin vise, năvălășă?
Am fost cândva, sălbatic ca un trol,
Azi sunt un mânz și-alerg doar în cămașă.

- Pe zei îți jur că timpul stă pe loc,
Când luna-mi țese galbene eșarfe,
Un curcubeu port strâns peste mijloc,
În ceruri cântă îngerii la harfe.

Iubirea e-o magie. Nu dezvolt,
I-am studiat deliciul, sensul, vraja,
I-am străbătut cu pasul dezinvolt
De mii de ori și mările, și plaja.

Pe valuri 'nalte-am învățat să merg
În căutarea ta, când împotriva
Ne-au fost atâți... Nu mi-am dorit să șterg
Hotarele care mă țin captivă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif